

tager, hvad de andre ville give, er det fortræffeligt. I Længden vil det dog ikke være holdbart, thi det ærede Medlem vilde kun faa en meget slet Diskussion ud af det, hvis man stillede sig saaledes, at man tog alt, hvad der kom fra en anden Side, for gode Varer. — I øvrigt skal jeg sige det ærede Medlem, at jeg føler mig slet ikke svækket og heller ikke egentlig tror, at det Partis Stilling, hvortil jeg hører, er svækket, særlig for saa vidt det ærede Medlem vil sammenligne os med sit Parti, thi det er dog en sikker Ting, at vi havde en god Fremgang ved sidste Valg, medens det ærede Medlems Parti ikke havde nogen Fremgang, og det ny Medlem, de fik valgt, kun blev valgt ved Højres Stemmer. Saa naar det ærede Medlem mener, at der hos mig skulde være noget, der kunde minde ham om Manden, som ligger under Bordet — hvad jeg for Resten ikke tror, han har nogen Grund til at mene, da jeg ikke nogen Sinde praler med nogen som helst Ting —, skal jeg sige, hvad det ærede Medlem minder mig om: han minder mig mest om en Hane paa Møddingen.

Ordføreren (Hey): Jeg skal ikke fortsætte der, hvor det ærede Medlem slap, jeg tror ikke, at det vilde være Tingets Medlemmer behageligt at blive der, hvor han hensatte os, selv kun for et Øjeblik. Derimod maa jeg sige, at jeg er aldeles ikke i denne Sag endt med at tage, hvad Regeringen har budt os. Jeg for mit Vedkommende har opnaaet det, som jeg lagde allermost Vægt paa — det lægger jeg ikke Skjul paa —, nemlig at den højtærede Finansminister ikke har noget som helst med Diskontoen at gøre. Det var et nyt Princip, man vilde indføre, det har jeg bestemt modsat mig, og der har jeg opnaaet, hvad jeg vilde. Skulde jeg fra Begyndelsen have haft Valget imellem disse to Alternativer: enten at Finansministeren fik med Fastsættelsen af Diskontoen at gøre, eller at der blev to kongevalgte Direktører, vilde jeg intet Øjeblik have været i Tvivl om, at det var Finansministerens Indblanding i ham ganske uvedkommende Forhold, jeg vilde være bestemt imod. Jeg kan sige det ærede Medlem, at jeg i Dag uden nogen som helst Foranledning fra min Side har fra et Par Sider faaet en Indrømmelse af, at man i Handels- og Børskredse ganske deler min Opfattelse og sætter mest Pris paa dette.

Jeg skal ikke komme ind paa, hvis Parti der her stod sig bedst sidst, men naar det ærede Medlem, der har en lang

politisk Fortid bag sig, er tilfreds med den Stilling, som hans Parti her, i det andet Ting og ude i Landet indtager nu efter en Række Aars politiske Virksomhed, maa jeg sige, at det er ganske overordentlig beskædne Fordringer at stille til Resultatet af et politisk Arbejde, ført igennem mange Aar.

P. G. C. Jensen: Det ærede Medlem kan være ganske forvisset om, at selv om Højre for Øjeblikket er i stort Mindretal i Folketinget og her ikke er i Flertal, saa har Højre dog en Indflydelse, som vistnok overgaar en hel Del andre ærede Medlemmers med Hensyn til de enkelte Lovfor-slags Behandling.

Harald Jensen: Som ærede Medlemmer ville have erfaret af Forhandlingerne i det andet Ting, har Socialdemokratiet ønsket, at Nationalbankens Privilegium skulde inddrages og Staten selv skulde oprette en Bank. I den Retning ere vore Bestræbelser gaaede. Det er ikke lykkedes os at naa dette Maal, men naar vi ikke kunde gennemføre den Sag fuldt ud, maatte vore Bestræbelser ganske naturligt gaa ud paa at gennemføre saa megen Indflydelse som muligt for Staten og Samfundet paa den omhandlede Institution. Ud fra denne Opfattelse have vi støttet og ville fremdeles støtte de Ændringsforslag, der gaa ud paa at give Staten og Samfundet mere Indflydelse paa Nationalbanken, end de have, og ville gaa imod de Forslag, som søge at forringe denne Indflydelse. Hvad selve Forslaget i dets Helhed angaar, ser Socialdemokratiet sig af de nævnte principielle Grunde ikke i Stand til at stemme for det, men maa stemme imod det.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen af et *Flertal* (Aadal, Andersen Nygart, Jørgen Berthelsen, Birck, Bjerre, Bluhme, Breinholt, Buhl, Dalsgaard, Deuntzer, Effersøe, J. L. Hansen, Hey, Høst, Ingvar Jensen, N. P. Jensen, P. G. C. Jensen, Johnsen, Lindø, P. Madsen, N. Møller, Pagh, Holger Petersen, Scheel og Sveistrup) om en ny § 8 (se Tillæg B.)

vedtoges med 41 Stemmer mod 4.

Indstillingen af et *Mindretal* (Birck, Høst, P. G. C. Jensen, Johnsen, Pagh, Holger Petersen og Scheel) til § 9 (se Tillæg B.) forkastedes med 33 Stemmer mod 20.